udføre lige saa godt som Mænd, bør de ogsaa have Lov til at udføre« — maa man nok spørge: Hvorfor vil Forf. da i et Blad til den *danske* Menighed rette et Angreb paa Kvinde-Emancipationen i dens udskejende franske Form, naar det dog er vitterligt, at Ingen af dem, som herhjemme staa forrest i Kampen for Kvindens Ligestilling, i nogen Maade er smittet af de St. Simonistiske eller snarere Enfantinske Lærdomme om Kvindens — d. v. s. Kjødets — Frigjørelse, og at særlig Pastor Hostrup, med hvem han er saa grumme misfornøjet, energisk har optraadt imod den raaeste Form af »den frie Kjærlighed«, den offentlige Prostitution, som derimod uden Sky forsvares og erklæres for nødvendig af Mænd, der ingenlunde ere Kvindesagen gunstige. Og naar Forf. selv erkjender, at der ingen Udsigt er til den franske Emancipations Virkeliggjørelse i vor Tid og i vort Land, maa jo hele Kampen imod denne synes at være en Kamp med Vejrmøller, medmindre det er Tanken at bibringe Læserne den Forestilling, at man kommer ind paa et Skraaplan ved at indrømme Emancipationen i andre Former, og at man derfor gjør bedst i at stemme sig strax imod den hele Bevægelse. Aldeles ufattelig er i denne Sammenhæng Fremhævelsen af de foragtelige og nedsættende Paastande, som en Del franske og tyske *fritænkerske* Filosoffer have udtalt om Kvinden; thi Kvindesagens Venner kunne jo umulig underskrive disse og synes altsaa ikke at være særlig berørte af Fritænkeriet, hvilket Forf. er tilbøjelig til at tillægge dem, idet han stiller dem op i Modsætning til dem, der staa paa kristelig Grund.

Jeg tror derfor, at man uden Skade kan lade hele den første Artikel uænset: Forf. skyder enten uden om eller oven over Maalet. I den anden Artikel er samlet Angrebets egenlige Kjærne, der kan sammenfattes i fire Punkter: Forf. vil ikke tilstede Kvinden 1) lige *Adgang til Erhverv*, ej heller til 2) aandelig Uddannelse, end sige taale 3) hendes Deltagelse i det offentlige Liv, og han misbilliger afgjort 4) Hustruens retlige Ligestilling med Manden. Med Hensyn til »Kvindens Ret — d. v. s. Mangel paa Ret — til paa alle Omraader at optræde som Mandens Konkurrent« da paaberaaber Hr. Pastor Schepelern (S. 242) dels Skriftens Vidnesbyrd — dog uden at fremføre et eneste Skriftsted til Støtte for sin Paastand — dels Kvindens »Legemsbygning, der er af en finere Art og